

VECKOBLADET

Fredag 24 februari

Utkommer fredagar

1995 21:e årg.

Lösnummer 2 kr

7

Tecken i tiden – minskar i vassen

Det är tydligen inte bara i staten Danmark som det finns något ruttet. Inte ens i Sverige står allt rätt till.

Debatten om minskar, ubåtarna och Carl Bildts brev till Jelsin den senaste tiden har av många kommentatorer beskrivits som ett sandlådegräl och uttryck för en kris för det politiska ledarskapet. Det är säkert rätt, åtminstone delvis, men det finns också verkliga politiska motsättningar bakom, i synen på utrikes- och säkerhetspolitiken, på neutraliteten. Den här krisen spiller över på politiker av alla typer och nyanser och politikerföraktet ökar ytterligare.

Grälet återkom i riksdagens utrikespolitiska debatt på onsdagen. Där upprepade Carl Bildt fyra gånger i debattens andrunda att regeringen bedriver en smutsig hantering när utrikesnämnden läckte hans brev till Jelsin. Han riktigt sökte striden. Det är också begripligt att socialdemokraterna angriper Bildt på det enda område där han fortfarande, eller åtminstone tills helt nyligen, hade någon auktoritet kvar. Man vill givetvis sänka en svår politisk motståndare, eller tvinga både honom och den politiska debatten bort från den mycket känsliga ekonomiska krispolitiken. En skadskjuten och förljlig oppositionsledare som orerar om ubåtar, minskar och vem som alltid haft rätt i utrikespolitiken är ju troligen ofarlig i inrikespolitiken.

Taktiken är emellertid långtifrån riskfri. Intrycket både inåt och utåt mot omvärlden är osäkerhet om den utrikespolitiska linjen och kanske ännu värre, brist på verkligt stabilt politiskt ledarskap. Jag tror detta är mycket skadligt för krisbekämpningen där en viktig beståndsdel är just stabilitet och förutsägbarhet.

LO rämnar

Det är en underdrift att tala om spricka när man beskriver läget inom LO. På tisdagskvällen stod det klart att styrelsen inte kunnat

enas om en gemensam linje i avtalsförhandlingarna. Kommunalsförhandlingschef talar om den solidariska lönepolitikens totala sammanbrott. Ja, till och med om att själva solidariteten nu rämnar. Delvis är det vi ser efterbörden av fiftitimmisgrälet som tvingade Stig Malm att avgå och porrklubbsbesköket, som blev knäcken för Björn Rosengren. Det är ju inte bara LO som har problem. Ledarskapet inom fackföreningsrörelsen har underminerats. I stor utsträckning är det självförvällat, men det är klart att det också har funnits villiga hjälpande händer. Bertil Jonsson, Stig Malm efterträdare, har uppenbarligen inte den auktoritet som behövs för att hålla samman förbunden när man i exportbranscherna lockas av de stora devalveringsvinsterna. Den sorg-

finns förutsättningar för en maximalt solidarisk krispolitik som bygger på överenskommelser mellan socialdemokraterna och vänsterpartiet. Blir lönerörelsen nu en allas kamp mot alla där lurpsande, misstro och kompensationskrav dominerar minskar möjligheten att snabbt sanera statens finanser. Frestelsen till vänsteropportunism inom politiken riskerar också att öka i en sådan situation. Jag behöver väl knappast säga att självklara förlorare på en sådan utveckling är de som står utanför exportbranscherna t. ex offentliganställda kvinnor.

Tecken i tiden

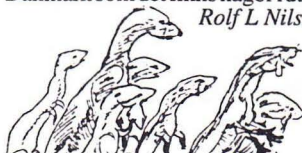
Det vi ser nu är kanske något vi får vänja oss vi. Ett slags tecken i tiden, eller på en ny tid där de gamla förhållningssätten inte fungerar. Sverige är skuldsatt långt över taknocken. Göran Persson får åka runt i världens finanskvarter, hälsa och bocka med mössan i hand och hoppas att hans blå ögon och stadiga blick skall beverka finanshajarna. Den gamla goda svenska neutraliteten har en säker plats i våra hjärtan, det har en undersökning på DN:s debattsida visat. Vilken plats den har i det nya Europa är en helt annan fråga, som måste diskuteras seriöst och med förtur inför EUs regeringskonferens 1996.

Förre statsministern har skjutits på öppen gata utan att polisen har kunnat gripa mördaren; militären förväxlar ubåtar och minskar; chefredaktörerna faller som käglor och MFF tvingas sälja sitt klubbhus till kommunen.

Ja, det har blivit mycket nu!

Det är sannerligen inte bara i Danmark som det finns något ruttet

Rolf L Nilsson



Turkiet

Det såg lovande ut härom veckan, men det blev snabbstopp på Turkiets väg mot tullunion och medlemskap i EU. Grekland och EU-parlamentet lägger hinder i vägen.

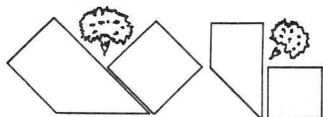
EUs utrikesministrar var överens på sitt möte 6.2 om att tillstyrka en tullunion med Turkiet. Men det hängde snabbt upp sig. Det är inte förvånande i sig. Frågan har varit mer eller mindre aktuell i ca 20 år och det har sett mörkt ut många gånger. Nu är det Greklands regering som fått kalla fötter inför sin hemmaopinion och backat ur utrikesministrarnas principöverenskommelse. Den var tydligen inte tillräckligt sockrad. Löftet om snabbt cypriotiskt medlemskap räckte inte. EU-parlamentet krånglar också. Företrädare för alla partigrupper har markerat sin motvilja. Så har t ex den socialdemokratiske gruppen protesterat mot att ministrarna inte fått några eftergifter från Turkiet när det gäller respekten för mänskliga rättigheter. Som en konsekvens av denna senaste utveckling besökte Turkiets utrikesminister Köpenhamn, Stockholm och Helsingfors under vecka 7.

Palmetraditionen

Lena Hjelm-Wallen fick alltså omgående den möjlighet till dialog om MR-frågor, som hon lyfte fram som en positiv konsekvens av tätare relationer mellan EU och Turkiet. Hon har dessutom visat i sina uttalanden, t ex om Rysslands överfall på Tjetjenien att hon kan formulera sig skarpt och konstruktivt. En gemensam nordisk linje inom EU som är positiv till tullunionen och som samtidigt är kristallklar när det gäller demokrati och mänskliga rättigheter kan vara en på sikt mycket värdefull markering av att vi vill bygga vidare på "Palmetraditionen" inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Det skulle också innebära att man visar samsyn åtminstone med vänstern i europaparlamentet och att Sveriges regering anstränger sig för att överbygga den förtroendeklyfta som finns mellan kommission, ministerråd och parlament. Kommissionärerna som talade om Turkiet inför parlamentet lade tonvikten på stabilitet, säkerhetspolitik och på handelspolitiska frågor. Parlamentet svarade med att lyfta fram MR-frågorna.

forts sid 4



VÄNSTERPARTIET LUND ANSER

Skatteutjämningen

Allt som har med Norrland att göra tycks gå rätt in i den svenska folksjälen och vara särskilt känsligt, säger Carl-Johan Korsås, högre kommunaltjänsteman i Göteborg, enligt ett tidningsreferat den 22.2.

Det handlar om den föreslagna reformen om utjämnad kommunalskatt. Bekymrade socialdemokrater i Göteborg har nysst haft ett seminarium i ämnet.

Vi vet att VB nysst hade en ledare om just detta. Men frågan är viktig och aktuell även för vänsterpartiets del. Riksdagsgruppen har dragit samman ombud från hela landet för att pejla opinionen. Så vi utprepar vad som bör sägas ur ett sydsvenskt storstadsperspektiv.

Läget är alltså: för ett par år sen infördes ett nytt system för statsbidrag till kommunerna som många från början insåg var orättvist eftersom det gav groteskt överdriven kompensation för kyla, gleshet och andra "Norrlandsfaktorer". Inte minst Lunds ekonomiska försämrades. En nyutredning (under en norrländsk ordförande!) har presenterat en ny modell som fått enigt stöd av kommunförbundets styrelse. Den innebär att rikare kommuner fortfarande ska bistå fattigare men tar större hänsyn till bl.a. de ofrånkomliga ekstrakostnader som storstadsregionerna har, inte minst sociala.

Teoretiskt sett finns det en bred majoritet för det nya förslaget. Men i praktiken är saken annorlunda. Norrlänningarna är landets styvaste lobbyister och politiska opinionsfixare. Och sitt främsta vapen har de många sörslänningars, inte minst stadsbor, oklara känslor av att det är synd om Norrland och/eller att Norrland (och glesbygden) utgör en överlägsen livsform.

– Känslor och inte sakfrågor styr debatten, säger Göran Johansson, s-basen i Göteborg. Tur att inte trädan har rösträtt.

Vi kan gott beundra norrlänningarna för deras fina lobbyism, och det är sunt att slå vakt om sina intressen. Men en vänsterpolitiker får inte styras av grumliga emotioner utan måste skaffa sej en bild av de objektiva, materiella förhållandena. Och de förhållandena säger att den föreslagna reformen är ett stort steg i rätt riktning.

Vad säger då vänsterpartiet? Jo, dess representant i utredningen (Lars-Ove Hagberg från glesbygdslänet Koppberg) reserverade sej, till förmån för ett slag status quo. Han erkände visserligen att storstäderna hade svåra problem men sade att de måste lösas i särskild ordning. Dvs. genom extra statsanslag.

Det låter sej sägas. Men vi vet att Göran Persson inte kommer att ge ett nickel extra till kommunerna.

I februari

Lunds universitets nya person- och adresskatalog har utkommit, vilket naturligtvis är en stor händelse här i stan. Universitetet har väl nu gått om landstinget som Lunds största arbetsgivare – i namnlistorna för universitetet finns den här gången så där 7000 personer. Det är en mörkblå volym på 400 sidor, som har utkommit. Omslaget pryds intressant nog med en svensk flagga. En tillfällighet säger säkert någon, det råkade bli så. Men allt har sin förklaring. Är det det lite desperata identitetssökandet efter EU-anslutningen eller den unckelska efterklagsstämningen i universitetets ledningen som tar sig uttryck?

Nytt för året är annonserna som uppmanar oss att handla glasögon och kontorsmaskiner, gå på krog och bo på hotell. Jag är ingen renlevnadsivrare, men är det nödvändigt? Jag minns mina första besök i USA på 1960-talet, hur jag tyckte att varumärken och kommersiella budskap fanns överallt, hur det helt enkelt var omöjligt att hitta en fredad plats från dem. I Sverige fanns länge frizoner, man kunde t.ex. höra på radio och se på TV och slippa dem. Det är en förgångnen tid, nu kryper de på en oavbrutet. Denna kommersiella invasion är ett av uttrycken för Marknadens seger på 80-talet och jag undrar hur långt det ska gå. Ska jag snart stå där och föreläsa med företagslogon klistrade på armar och rygg och säger att nästa timme

Han accepterar bara omfördelning. Går inte reformen igenom så är Göteborg och Malmö illa ute. I Lund är läget inte lika katastrofalt men klart är att här finns angelägna behov som i dag inte kan fyllas på grund av bristande kommunala resurser.

Frågan har ännu en allvarlig dimension. Det gäller inte bara ta pengar från Norrland. Det handlar om att egalisera kommunalskatten över hela landet. Inte minst gäller det att ta resurser från välbeställda skattesmitarkommuner som Danderyd och Vellinge.

Men saker hänger samman. Går inte reformen igenom nu måste det till en ny utredning, som säkert tar några år. Det har Göran Holm (m) i Vellinge och hans likar säkert ingenting emot.

Vi uppmanar därför vänsterpartiets riksdagsledamöter att se kyligt på frågan om kommunal skatteutjämning. Fast de kan också betänka att partiet har långt fler väljare i storstäderna än på de norrländska vidderna.

PS Inte minst i gröna kretsar söderöver har Norrlandsromantiken blommat starkt. Möjligen dämpas de känslorna nu när norrbottningarna högljutt demonstrerar sin cowboyattityd gentemot miljön genom masslakt på älg och ödeläggande av fjällnaturen genom ohämmat snöskoteråkande.

är sponsrad av IBM? Jag är inte pessimistisk på sikt, det kommer att vända, t.ex. uppfattar jag USA som mindre nedskräpat med reklam nu, framför allt tack vare den starka miljöopinionen. Men här måste det kanske först bli värre innan vi får en reaktion.

TV ger Alzheimers?

Läsarkontakter är alltid givande och sedan sist har jag blivit kontaktad av en herr Sandin på Öster som förklarar att han har läst en populärvetenskaplig artikel där det uppges att TV-tittande leder till Alzheimers sjukdom, ett faktum som han inte beklagar eller finner överraskande utan tvärtom anser sig länge ha misstänkt. Ja, vad vet jag, det kanske är så och VB:s läsekrets är nu åtminstone varnad. Däremot är det svårare att tro på en teori, framför i annat sammanhang, där innehav av och vistelser i fritidsbostäder, sommarhus etc. även det skulle få psykiska följder. På den punkten är det med all säkerhet en s.k. kähphäst som är ute och travar.

Malmö

Per T. Ohlsson, den kände Malmöskribenten, tyckte för ett tag sen att det vore dags att slå ihop Malmö och Lund till en kommunal enhet. Jag måste säga att jag greps av en ögonblickets sympati för förslaget, inte minst därför att det var lätt att inse hur etablissemangen skulle gå emot det. Visst skulle det fisförläsa Lund må väl av att konfronteras med verkligheten några kilometer bort och visst skulle den storvulna kommunalekonomiska katastrofen Malmö må bra av att möta lite nya synpunkter. Men förnuftet måste nog ändå råda. Det



är inte större enheter vi behöver. Det är som med EU: när man äntligen i mindre skala kan få insyn och demokrati att fungera, ska man då ge upp det för mycket osäkra möjligheter att utöva inflytande i ett större och överblickbart system? Ibland ska man det naturligtvis, det finns saker som inte kan lösas lokalt. Men vore Lund - Malmö bättre ställda i ett kommunalt Malmö? Jag tvivlar och säger alltså Nej tack.

Säkra värtecken

Ytterligare en läsare, och den här låter jag vara anonym, meddelar att hon hört lärkan och anser därmed våren nära förestående. Jag ställer mig skeptisk till sådana förebud. Jag hörde talgoxen filaredan mellan jul och nyår, och det är väl känt att lärkflockar ibland kan hålla sig kvar året om på strandängarna längs Öresund. Naturen är över huvud taget opålitlig och kaosforskningen, som vi gärna återoppar i den här spalten, säger att det är inte mycket att göra åt det. Vi får gå till kulturen i stället och det värtecken jag håller för pålitligast är när första Bob Dylan-epigonen dyker upp i gångtunneln på järnvägsstationen. Jag vet inte vart de flyttar om vintarna, förmodligen som starna till Nordsjökusten, Amsterdam eller så, men de kommer alltid tillbaka, som försedda med inre klocka och kompass. När man för första gången på säsongen hör en släpig röst eka fram "Blowing in the wind" i väggkaklet under spåren bemäktigas man visserligen av blandade känslor, men nog är det ett säkert värtecken.

Lucifer

Arbetet igen

KYRKOHERDEN GER SEXUELLA PAR SIN VÄLSIGNE lydde i onsdags en rubrik på Arbetets förstasida. Rubrikförfattaren anade nog från början vad som bekräftades av brödtexten: att det handlade om homosexuella par. Ändå drar man ju på munnen.

Arbetets medarbetare håller sej nog för skratt. Det är mycket som kan gå snett vid en redigering, det vet vi på VB. Men VB är en tidning som utges på fritiden av amatörer. Arbetet är en tidning, gjord av proffs.

Vi är glada att den finns, så att Sydsvenskan dominans inte blir total. Men för att överleva på lång sikt måste den vara bra, i stort som i smått. Det har varit för många småfel med Arbetet nu: konstiga rubriker, märkligt nyhetsvärdering, missade aktualiteter.

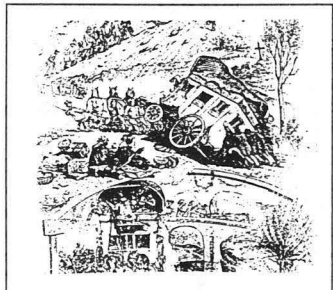
Vi hoppas, att Arbetet skärper sina redaktionella rutiner.

Sommarläger

Även i år blir det sommar i juli och för att fira detta ordnar vänsterpartiet ett sommarläger. Traditionellt blir det läger vid Hjertasjön. Läget startar den 22 juli och bryts den 30 juli. För dig som inte har varti med förr kan vi berätta att man bor i tält och det är kollektiv matlagning. Fiske och bad, lekar och studier. Lägerbål och samtal.

Vill du veta mer så ring till Kerstin Sundin-Håkansson 040-79 622, Anders Nergaard 046-32 35 14 eller Bengt-Göran Paradis 046-11 66 73.

Alla är hjärtligt välkomna.



Jämställdhet på väg?

New York är en farlig stad, rån och mord sker dagligen. När jag första gången besökte den stora staden uppmannades jag att vara försiktig, bli när jag skulle åka taxi. Obehagligheter som rån och våldtäkt kunde drabba mig. När jag en dag åkte med en kvinnlig taxichaufför infann sig ett stort lugn. Henne kunde jag lita på. I taxin fantiserade jag över hur jag skulle uppleva det om alla taxichaufförer i New York vore kvinnor. Det kändes som om jag då skulle kunna röra mig fritt. Skulle sedan alla poliser också vara kvinnor skulle min och andra kvinnors rädsla och främlingskap försvinna helt - så kändes det när jag kördes omkring av en kvinnlig taxichaufför i New York.

Dessa upplevelser hade jag för över 10 år sedan. Idag är jag inte längre så säker på att ett möte med kvinnor utomhus skulle ge mig samma känsla av trygghet. En förändring har skett. Kvinnor har bestigit brottsens bana. Jag blev förskräckt när jag på TV fick reda på att unga tjejer, 14-15 år gamla, samlades i gäng och attackerade andra tjejer med sparkar och slag. Orsaken kunde vara att en tjej hade fel klädsel. På frågan varför de slogs svarade tjejerna att de ville ha respekt. Tydligt samma respekt som motsvarande pojkgäng krävde och som de fick genom våld.

Svår obalans

Jämställdheten mellan könen har hittills gällt att få kvinnor att komma in på manliga arbetsplatser och att få in män på kvinnliga arbetsplatser och även att få in männen i hemmet. Nu håller jämställdheten också på att öka när det gäller kriminalitet. Hittills har den när det gäller alla slags brott varit i svår obalans. I våra fängelser sitter det 90% män och 10% kvinnor. För att uppnå balans även på detta område skulle män behöva sänka sin brottslighet med 40% och kvinnor öka den med 40%. Agneta Stark har lämnat ett ännu bättre förslag. Hon lär ha sagt att om män vore lika kriminella som kvinnor kunde de flesta fängelser stängas. Kriminaliteten skulle då ligga på 10% både för män och kvinnor, alltså jämlikt. Även ekonomiskt skulle den lösningen vara att föredra, både kvinnor och män skulle då bidra lika mycket av sin skatt till fängelsevistelser osv. Som det är nu betalar kvinnor skatt för de 10% kriminella kvinnorna och bidrar också till kostnaderna för männens

90% kriminalitet.

Alkohol och rökning

Obalansen finns också när det gäller alkoholkonsumtionen, även där omhändertars fler män än kvinnor. Jämställdheten på detta område verkar dock ha ökat på sistone. När det gäller rökningens skadeverkningar med åtföljande sjukhuskostnader ser jämställdheten ut att gå framåt med stormsteg.

Men tillbaka till kriminaliteten. Vilka är de vanligaste brotten män begår? Mord, rån, narkotikahandel och -missbruk, misshandel, våldtäkt mot kvinnor och en och annan man, hustrumissbruk (alltså riktat mot hustrun) och hustrumord. Kvinnors brott består av ett och annat äkta-mansmord, stöld, narkotikamissbruk. Det verkar som även rubriksättningarna på kvällstidningarnas löpsedlar är generade över mansdominansen. Flera löpsedlar har i fetstil påstått att kvinnor rånat och mördat. Inne i tidningen däremot framkommer det att de nämnda kvinnorna varit

fästmör eller mödrar till de manliga ledarna. För att få



upp statistiken på kvinnosidan behövs att kvinnor begår många fler mord (riktade mot andra kvinnor och män), att de rånar i större omfattning, att de våldtar fler män och en och annan kvinna och mördar fler äkta-män, sambos och lösa förbindelser. För män att sänka sin statistik till 50 eller ännu hellre 10 procent behöver de bara radikalt minska sin brottsbenägenhet.

Lärda män?

Flera lärda män påstår dessutom att skillnaden mellan män och kvinnor består i, speciellt när det gäller att kunna idka vetenskapliga

Kommunalt varia

Förra gången Lund hade rödgrön majoritet handlade mycket om att bygga ut barnomsorgen. Det var svårt. Fullmäktige fattade beslut och sköt till pengar, men det dröjde länge innan det resulterade i nya daghemsplatser.

Kommundelsnämnd Norr klarade uppgiften bäst. Där fick man fram daghemsplatserna först. När sedan spartiderna kom upplevde jag att kommunalnämnderna var bäst på att effektivisera och att sparbetingen där fick minst negativ inverkan på verksamheten.

Kommundelsnämnden är helt enkelt en praktisk och effektiv organisationsform. Det är naturligtvis en subjektiv bedömning. Men den får stöd av den stora undersökningen av kommunalsreformen i Göteborg som universitetet där gjort. Ett resultat är entydigt: organisationen med kommunalnämnder är effektiv och ekonomiskt rationell.

Men i Lund tror borgarna att det blir dyrbart och ineffektivt. Åtminstone har det varit deras viktigaste argument när de samlat in namn för en kommunal folkomröstning för att riva upp beslut om kommunalsnämnder.

Namninsamling

Nu är de klara. 3798 namn fick de ihop. Det behövs 3658 för att man genom namninsamling ska tvinga kommunfullmäktige i Lund att behandla frågan om folkomröstning.

Det hade de kunnat göra genom att helt enkelt skriva en motion - också den hade behandlats i kommunfullmäktige. Så lite omständligt verkar det.

Men de har väl någon anledning. Förmodligen menar de att vi ska bli imponerade av antalet namn. Själv är jag inte särskilt imponerad. Mångdubbelt fler röstade på de

partier som i valrörelsen lovade införa kommunalsnämnder.

Annars rullar kommunalsreformen på. Tidigare i höst kan fullmäktige ta ställning till detaljutformningen. Strax därefter kan nämnderna börja förbereda t.ex. sina budgetar för att på allvar börja fungera den 1 jan 1966. För kommunens anställda betyder det söutet på en lång period av osäkerhet.

Demokratireform

Reformen handlar framför allt om demokrati. Det är helt enkelt en förstärkning av det traditionella sättet att styra kommuner - nämligen genom demokratiska beslut. Det måste vara vänsterns svar på de borgerliga kraven på olika köp/sälj-system och styrning genom låtsasmarknader.

Men hur ska man ställa sig till kraven på folkomröstning? Är det inte demokratiskt att rösta om saken?

Vi har nyligen haft kommunalval. I valrörelsen var kommunalsreformen ett centralt tema. Valdeltagandet var högt och valutslaget klart. Det skulle knappast vara demokratiskt att låta detta valutslag ifrågasättas i en kommunal folkomröstning där valdeltagandet säkert inte överstiger 30%.

Om fullmäktige säger ja till folkomröstning går det knappast att driva förberedelserna för reformen mycket längre. För det krävs nämligen aktiv medverkan av de anställda. Det kan man inte begära förrän valresultatet och fullmäktiges beslut med anledning av detta är klart - förmodligen någon gång i oktober.

Om fullmäktige säger ja till folkomröstningen är alltså risken överhängande att kommunalsreformen blir ett år försenad. Frågan är om det överhuvudtaget är meningsfullt att dra igång förberedelserna igen om de ligger nere så länge.

Roland Andersson

studier, att män har ett brett register, de kan antingen bli genier eller svårt kriminella, de kan nå höjdpunkter i ytterligheterna. Kvinnorna däremot tillhör de medelmåttiga skara, de är inte genier och heller inte kriminella. Slutsatsen skulle då bli att kvinnorna både ur jämställdhets och genisynpunkt nu är på rätt väg. De arbetar idag på att utjämna de kriminella olikheterna emellan könen och som en bieffekt har de chans att bli genier.

Full jämställdhet kan förstås inte uppnås om inte männen sänker sin kriminalitet radikalt. Om det inte är möjligt blir kvinnorna tvingade att öka sin kriminalitet drastiskt för att komma i nivå med den manliga kriminaliteten. När män sänker sin kriminalitet kanske några genier bland dem försvinner, men det uppvägs av uppkomsten av fler

kvinnliga genier, så även där kan det kanske bli jämlikt.

Manliga föredömen

Är nu den här utvecklingen önskvärd? Ingen önskar att kriminaliteten bland kvinnor skall öka, men alla önskar att den manliga kriminaliteten sänks. Att tänka i jämställdhetstermer kan ge nya infallsvinklar på många problem som vi nu konfronteras med och som för det mesta verkar gälla män och deras livsföring. De unga tjejgängen verkar att ha pojkgängen som förebilder, kanske söker de på det sättet kontakt med det motsatta könet. Goda manliga föredömen bland män i alla åldrar kanske kan motverka våld, både det etablerade manliga och det nyväckta kvinnliga våldet.

Ingegerd W

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....



Från Tappan

TANKAR FRÅN ETT FÅGELBORD

Så här års är det inte särskilt trevligt i kolonistugan. I huset är det fuktigt och marken är vattendränkt så att skorna blir geggiga när man klaffsar omkring. Applena, som förvarats i stugan, är uppåtna eller ruttna, så det finns inga starka skäl att besöka koloniområdet.

Men för all del - vintergäck, snödropp och något blått har kommit upp och jag har dessutom fått för mig att jag ska fotografera kolonin varje söndag hela året om, för att bli mer medveten om vad som egentligen händer i naturen.

För att hålla någon sorts kontakt med denna natur under döds-säsongen har jag i år börjat mata fåglar, här där jag bor i kanten av Lundagård. Jag har slagit i några spikar utanför ett fönster och hängt upp talgkollar, och varje morgon lägger jag fågelfrön på ett fönsterbräde.

Det är ganska roligt att se talgoxar, blåmesar och nötväckor picka bland godbitarna. Men varför är de så nervösa, de tittar sig ständigt runtomkring och vågar inte sitta särskilt länge. Jag menar så mycket rovfågel finns det väl inte i stan!

Människan dålig anpassad

Det är förstas den genetiska koden som gör sig gällande trots stadsanpassningen. Egentligen borde ju människan, som bara kan se framåt, ha större anledning att ständigt titta sig omkring, men som rovdjur tror vi hela tiden att bytet finns framför näsan och att vi inga fiender har. Men det har vi ju, bilar till exempel.

På sistone har några nyfikna kajor dykt upp på fönsterbrädan. Och råkor och kråkar sprallar upp i Lundagårds trädronor. Det ligger mycket kvistar på marken under träden så allt talar för ett livligt bobyggande å det snaraste.

I köket i mitt kollektiv har jag ställt fram en plastburk där man ska kunna lägga gammalt bröd till stadsparkens andfåglar. Tyvärr tycks tiderna vara hårda för burken är tom.

Numera talas det mycket om kompostering men ingen spekulerar i möjligheten att kontinuerligt mata stadsparksens andfåglar. Tyvärr tycks tiderna vara hårda för burken är tom.

sig rovfåglar och skapa underlag för ett halvvt kattbestånd.

Katten Sim ska minnas

Apropå katter har Susanna Roxman tagit initiativet till en minnes-träff på stadsparkscaféet nu på söndag kl 11 då vi ska ära minnet av katten Sim, som för ca ett år sedan simpelt avrättades av stadens kattjägare, efter att ha blivit angiven av Högevallsbadet biträdande föreståndare, då han(katten) sökte sig in i badets foaje för att söka värme och mänsklig gemenskap. En vän till Sim har gjort ett fotografialbum som vi kommer att kunna titta i.

Detta att kunna känna sympati för ett enskilt djur är viktigt för att vi överhuvud taget ska kunna ändra vår inställning till naturen och därigenom undgå den ekologiska katastrof som alla sjar om. All teori är grå men levande varelser är det inte, inte ens gråsparvar ...

Finn

Rättelse

Sommarvandringen pågår 2-16 juli och inte något annat som uppgavs i förra numret.

Kommissionen

"EUs kommission är i grunden ett tjänstemannaorgan. Kommissionäerna får inte ta instruktioner från medlemsländerna. Den har till uppgift att utatbeta och lägga förslag till nya lagar och att övervaka att unionens regelverk följs.

Vi menar att förslagsrätten skall läggas hos de folkvalda i de nationella parlamenten. Kommissionen skall ha till uppgift att bereda förslagen. Kommissionens byråkrati bör bantas och alla kontakter med lobbyister måste redovisas öppet. En offentlighetsprincip införs som ger full insyn i kommissionens arbete." (Ur vänsterpartiets EU-program.)



Beg pingisbord köpes
Lars Borgström
tel. 13 19 75

Turkiet

forts från sid 1

Politikens köpochsälj

Frågan om EUs relationer till Turkiet är läroric på flera sätt. Själva sakfrågan är viktig och i sig komplicerad. Den visar åskådligt för oss nya medlemmar ett sätt att göra politik som vi får vänja oss vid och som vi måste anpassa oss till framöver. Det är ett slags politikens "köpochsälj"-system. Man gör medgivanden bara om man får något i utbyte; när framgång endast om man har något att erbjuda. Det finns dessutom ofta en härva av olikartade intressen som gör att oheliga allianser hör till vardagen. Så det blir säkert flera turer innan tullunionen är i hamn.

Protester

Det var meningen att texten så här lång skulle publicerats i förra VB, men utrymmet räckte inte. Nu har utrikesministern varit här och träffat Lena Hjelm-Wallen och svenska riksdagsledamöter. Han möttes av hård kritik för den turkiska regeringens brist på respekt för de mänskliga rättigheterna och förföljelse av politiskt oliktränkande. Bengt Hurtig, vänsterpartiets ledamot i europaparlamentet stod som första namn på ett protestuttalande mot den turkiska politiken i DN och ärkebiskopen, Gunnar Veman protesterade mot behandlingen av den kristna minoriteten. Allt detta är utmärkt och nödvändigt.

Inom vänsterpartiets riksdagsgrupp var man upprörd över att utrikesministern överhuvudtaget tilläts komma hit. Kritiken var också hård mot vår egen regering för att den tillstyrkt tullunionen. Eva Zetterberg framförde den i den utrikespolitiska debatten. Man driver linjen att Turkiet skall isoleras och på så sätt tvingas till en anständigare politik. Det är givetvis ingen orimlig linje. Den har prövats förr på andra länder, ibland med framgång, ibland utan. I det här fallet tycker jag att riskerna är för stora. Fundamentalismen är på stark frammarsch i Turkiet man har makten i flera stora städer, men den är ännu inget riktigt hot. EUs kombination av ekonomisk och politisk styrka och Turkiets heta önskan om ett närmande kan göra att chanserna att lyckas är rimliga och som jag nämnt i en tidigare artikel att de två socialdemokratiska partierna går samman stärker vänstern och de övriga demokratiska krafterna. Detta gör att jag tror att chanserna till dialog och förändring i Turkiet är större med tullunion än utan.

Rolf L Nilson



Så kan det gå!

Ponera att ett kommunalt parti bildas kring en enda politisk fråga, sånt har ju hänt tidigare. Det går till val på att kommunen genom upphandling skall stödja en lanthandel. Så att invånarna även i fortsättningen skall kunna göra sina dagliga inköp lokalt. En berättigad fråga kan man tycka.

Dock icke så. Enligt de regler för kommunal upphandling som gäller i EES-avtalet och vårt medlemskap i EU, är detta inte längre tillåtet.

Nytt demokratibegrepp

Hittills har demokrati definierats som att människor handlar som politiska varelser. Genom vårt inträde i Europeiska Unionen och vårt accepterande av EES-avtalet tvingas vi omdefiniera demokratibegreppet. Det innebär nu istället att människor handlar som konsumerande varelser. Om vi vill behålla en lanthandel så får vi inte påverka kommunens institutioner att stödköpa. Möjligen får vi uppmana våra bekanta att göra det, men framförallt ska vi själva handla i affären. Om vi inte är tillräckligt många som gör det tillräckligt mycket för tillräckligt höga priser så har vi i demokratiskt beslutat att lägga ner affären. Eller hur, våra EU-förespråkare?

Skyll inte på mej/jag röstade nej.
Rune Liljekvist

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må kl 19.30 på parti-lokalen. Ämne: Kommunstyrelsen

RÖDA KAPELLET

Rep söndagen den 26.2 kl 18.45 med Håkan Carlsson. Dels hans svit + Dubrovnik. Anmäla till KDN spelning 10.3 + veckoslutsläger den 10-12.3. Hasses Släkt: Rep onsdagen den 1.3 kl 19.00 på Svanegatan 3. Obs parkera ej på Svanegatan.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström, Göran Persson och Rolf Nilson



Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett i Word eller WP för Mac eller PC. Telefon till redaktörerna: Kajsa Theander 046-13 28 40. Thomas Schlyter 046-14 75 05. Vid utebliven tidning ring: Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.